

Sag, der, efterat der er taget fat paa den, ikke vil kunne strande paa den Maade, at den bliver til Vrag og ikke vil komme frem igen. Jeg føler mig ganske overbevist om, at der baade i Rigsdagen og ude omkring i Befolkningen er et saadant Krav om at faa en Forandring af hele vor Retspleje, at dette Krav slet ikke vil kunne afvises, saaledes at, efterat Sagen nu en Gang Aar efter Aar er bleven taget op, vil den ogsaa Aar efter Aar vende tilbage. Og naar man vil se lidt ud i Fremtiden, er der dog vist ingen, der tør bestride, at den Dag vil komme, hvor den — selv om den Modstand, den hidtil har mødt, maatte vedblive — dog alligevel ved Tingenes ganske naturlige Udvikling vil komme igennem og blive til Lov. Jeg tror, at man gør vel i at se dette lige i Øjnene, og ud fra dette Syn, som jeg tror er rigtigt, arbejde paa at faa denne Sag fremmet saa hurtigt som muligt og i saa god en Skikkelse som muligt. Og der er her et Forhold, som jeg gerne vil have Lov til at anføre som talende i høj Grad for at søge at faa denne Sag fremmet saa snart som muligt. Det er den vanskelige Stilling, hvori man kommer til at staa lige overfor de ganske naturlige Krav, der, efter at man paa saa mange andre Omraader er gaaet til mere tidssvarende Lønningsforhold i de forskellige Etater, fremkomme ogsaa fra dem, der baade i overordnede og underordnede Stilling er knyttede til Retsplejen. Jeg har haft adskillige Henvendelser i den Henseende; men det har været mig ganske klart, at dette var en Sag, der maatte fremmes i Forbindelse med Retsreformen. Det har været mig ganske klart, at det vilde være fuldstændig umuligt her paa Rigsdagen at faa en Lov gennemført om forandrede Lønningsforhold paa dette Omraade paa en Tid, hvor man ikke ved, hvilke Embeder der vil blive bestaaende i ret mange Aar, eller hvilken Virksomhed, hvilket Omfang af Arbejde der vil blive under de forskellige Embeder. Jeg har ogsaa været paa det rene med, at man ganske sikkert ikke vil kunne naa til en midlertidig Omordning af disse Forhold, netop paa Grund af, at Kravet om Gennemførelse af Retsreformen gør hele Fremtiden i den Henseende saa overordentlig usikker. Ogsaa dette er, synes det mig, en meget væsentlig Grund til, at man fra alle Sider skulde søge at faa en Ende og en god Ende paa denne Sag, fordi det forekommer mig at være en Uret mod alle de forskellige over- og under-

ordnede Embeds- og Bestillingsmænd, der her er Tale om, hvis man vil vedblive at udskyde denne Sag i det uvisse og tilsyneladende i det uendelige. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at denne Sag gennem et Udvalg fremmes saa hurtigt som muligt, idet jeg skal tilføje, at jeg har gjort de forberende Skridt til at nedsætte en Underhaandskommission til at tage hele Lønspørgsmaalet under Overvejelse, saaledes som Lønningsforholdene med Rette og naturligt maatte fremtræde, naar det her foreliggende Retsreformforslag blev gennemført, men naturligvis saaledes, at denne Kommission under sit Arbejde vilde blive i Stand til at følge med de forskellige Udviklingsfaser og Udviklingsmuligheder, som Sagen under dens Behandling paa Rigsdagen maatte komme til at gennemgaa.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Goos: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Formanden: Efter Anmodning fra den højtærede Justitsminister skal jeg lade sidste Sag paa Dagsordenen udgaa, og Dagsordenen er saaledes udtømt.

Tingets næste Møde afholdes Onsdag den 23. Oktober Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1) *Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om ændret Affattelse af § 24 i Lov om Forfatterret og Kunsterret af 29. Marts 1904.

2) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Rettens Pleje.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Byen Thorshavns kommunale Styrelse.